Księga Liczb

Rozdział 32

1. A synowie Rubena i synowie Gada mieli bardzo liczne stada. Gdy zobaczyli ziemię Jazer i ziemię
Gilead, że jest to miejsce *odpowiednie* dla bydła; **2**. Przyszli *ci* synowie Gada i synowie Rubena
i powiedzieli do Mojżesza, kapłana Eleazara oraz do naczelników zgromadzenia: **3**. Atarot, Dibon, Jazer,
Nimra, Cheszbon, Eleale, Sebam, Nebo i Beon; **4**. Ziemia, którą JAHWE podbił przed zgromadzeniem
Izraela, jest ziemią *odpowiednią* dla bydła, a twoi słudzy mają *liczne* bydło. **5**. Mówili dalej: Jeśli
znaleźliśmy łaskę w twoich oczach, niech ta ziemia będzie dana twoim sługom w posiadanie, a nie
przeprowadzaj nas za Jordan. **6**. Wtedy Mojżesz odpowiedział synom Gada i synom Rubena: Czy wasi
bracia pójdą na wojnę, a wy tu będziecie siedzieć? **7**. Dlaczego zniechęcacie serca synów Izraela, aby nie
przeprawili się do ziemi, którą dał im PAN? **8**. Tak właśnie postępowali wasi ojcowie, gdy ich posłałem
z Kadesz-Barnea, aby wyszpiegowali tę ziemię. **9**. Kiedy dotarli aż do doliny Eszkol i zobaczyli ziemię,
zniechęcili serca synów Izraela, aby nie weszli do ziemi, którą JAHWE im dał; **10**. Dlatego w tym dniu
zapłonął gniew JAHWE i przysiągł: **11**. Na pewno nikt z tych ludzi, którzy wyszli z Egiptu, od
dwudziestego roku życia wzwyż, nie ujrzy tej ziemi, którą przysiągłem Abrahamowi, Izaakowi
i Jakubowi, ponieważ nie szli za mną w pełni; **12**. Oprócz Kaleba, syna Jefunnego, Kenizyty, i Jozuego,
syna Nuna, ponieważ oni w pełni szli za JAHWE. **13**. I zapłonął gniew JAHWE na Izraela, i sprawił, że
tułali się po pustyni przez czterdzieści lat, aż wyginęło całe pokolenie, które czyniło źle w oczach
JAHWE. **14**. A oto powstaliście w miejsce waszych ojców jako plemię grzesznych ludzi, aby jeszcze
bardziej wzmóc zapalczywość gniewu JAHWE przeciw Izraelowi. **15**. Jeśli bowiem odwrócicie się od
kroczenia za nim, wtedy on znowu pozostawi ich na tej pustyni, a w ten sposób zgubicie cały ten lud.
16. Wtedy zbliżyli się do niego i powiedzieli: Tu zbudujemy zagrody dla naszego bydła i miasta dla
naszych dzieci; **17**. My zaś sami zbrojnie i ochoczo *pójdziemy* przed synami Izraela, aż zaprowadzimy ich
na ich miejsce, a nasze dzieci będą mieszkały w miastach obwarowanych ze względu na mieszkańców tej
ziemi. **18**. Nie wrócimy do swoich domów, dopóki każdy spośród synów Izraela nie otrzyma swojego
dziedzictwa; **19**. Nie weźmiemy dziedzictwa razem z nimi po tamtej stronie Jordanu i dalej, ponieważ
nasze dziedzictwo przypadło nam po tej stronie Jordanu, po stronie wschodniej. **20**. Mojżesz powiedział
im: Jeśli uczynicie to, co powiedzieliście, i uzbrojeni pójdziecie przed JAHWE na wojnę; **21**. I każdy
z was zbrojnie przejdzie Jordan przed JAHWE, aż wypędzi swoich wrogów przed sobą; **22**. I ziemia
zostanie podbita przed JAHWE, a potem wrócicie, to będziecie niewinni przed JAHWE i przed Izraelem;
a ta ziemia będzie waszą posiadłością przed JAHWE. **23**. Lecz jeśli nie uczynicie tego, oto zgrzeszycie
przeciw JAHWE, a wiedzcie, że wasz grzech was znajdzie. **24**. Budujcie więc miasta dla waszych dzieci
i zagrody dla waszych owiec; uczyńcie to, co wyszło z waszych ust. **25**. Wtedy synowie Gada i synowie
Rubena powiedzieli do Mojżesza: Twoi słudzy uczynią tak, jak nasz pan rozkazuje. **26**. Nasze dzieci,

nasze żony, nasze trzody i całe nasze bydło pozostaną tu, w miastach Gileadu; **27**. Twoi słudzy natomiast, wszyscy uzbrojeni na wojnę, pójdą przed JAHWE, jak mówi nasz pan. **28**. I Mojżesz wydał rozkaz o nich kapłanowi Eleazarowi, Jozuemu, synowi Nuna, i naczelnikom spośród ojców pokoleń synów Izraela; **29**. Mojżesz powiedział im: Jeśli synowie Gada i synowie Rubena przejdą z wami za Jordan, wszyscy uzbrojeni do wojny przed JAHWE, a ziemia zostanie podbita przed wami, wtedy dacie im ziemię Gilead w posiadanie; **30**. Lecz jeśli uzbrojeni nie przejdą z wami, wtedy otrzymają dziedzictwo pośród was w ziemi Kanaan. **31**. Synowie Gada i synowie Rubena odpowiedzieli: Uczynimy to, co JAHWE powiedział do twoich sług; **32**. Pójdziemy uzbrojeni przed JAHWE do ziemi Kanaan, a posiadłość naszego dziedzictwa zostanie po tej stronie Jordanu. **33**. Mojżesz dał wtedy synom Gada, synom Rubena i połowie pokolenia Manassesa, syna Józefa, królestwo Sichona, króla Amorytów, i królestwo Oga, króla Baszanu, ziemię z jej miastami i granicami, a także miasta tej ziemi dokoła. **34**. I synowie Gada odbudowali Dibon, Atarot i Aroer; **35**. Atrot, Szofan, Jazer i Jogboha; **36**. Bet-Nimra, Bet-Haran, miasta warowne i zagrody dla stad. **37**. Synowie Rubena zaś odbudowali Cheszbon, Eleale i Kiriataim; **38**. Nebo, Baal-Meon, ich nazwy zmieniono, także Sybma; a miasta, które zbudowali, nazwali od swoich imion. **39**. Synowie Makira, syna Manassesa, poszli do Gileadu, zdobyli go i wypędzili Amorytów, którzy tam mieszkali. **40**. I Mojżesz dał Gilead Makirowi, synowi Manassesa, a ten w nim zamieszkał. **41**. Potem Jair, syn Manassesa, poszedł i zdobył ich wsie, które nazwał Chawot-Jair. **42**. Także i Nobe poszedł i zdobył Kenat z jego wioskami, które nazwał Nobe, od swojego imienia.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA
Copyright © 2018 Fundacja Wrota Nadziei. Released under the Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0.
eBible.org
Polish — Polski